

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/377/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714219576
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7714219576.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Viery Bodnárovej v spore žalobcu P. K., E.. XX.X.XXXX, I. Č. Č.. XXX/X, K. D., zastúpeného Advokátskou kanceláriou AK JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, Košice, IČO: 47234466, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35807598, o zaplatenie 4.779,33 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku č.k. 8C/230/2014-32 z 30.3.2015 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovi priznáva proti neúspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce ako súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 8C/230/2014-32 z 30.3.2015 rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 4.779,33 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.779,33 eur od 11.12.2014 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 651,79,- eur k rukám právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodol tak o žalobnom návrhu, ktorým sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 4.779,33 eur spolu s 8,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.779,33 eur od 11.12.2014 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 2.1.2013 uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.600,- eur a žalobca sa zaviazal vrátiť žalovanému sumu 3.144,- eur v jednej splátke. Odplata za poskytnutý úver dosiahla úroveň 96,50%, čo niekoľkonásobne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v rozpore s § 53 ods. 6 OZ, a dohoda o výške ročnej odplaty je zároveň v rozpore s dobrými mravmi. Poskytnutý úver je podľa žalobcu potrebné považovať za bezúročne a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z., nakoľko v zmluve o úvere chýba údaj o druhu spotrebiteľského úveru a o dobe trvania zmluvy. Z týchto dôvodov mal žalovaný nárok len na vrátenie poskytnutej istiny vo výške 1.600,- eur a pretože žalobca žalovanému uhradil sumu 6,379,33 eur, v rozsahu 4.779,33 eur došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Súd prvej inštancie zohľadnil aj vyjadrenie žalovaného, ktorý uviedol, že na danú zmluvu o úvere nemožno aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľoch, nakoľko nie je spotrebiteľskou zmluvou, vzájomný právny vzťah účastníkov je obchodno-právny, a taktiež vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru sa účastníci dohodli, že právne vzťahy medzi nimi sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Aplikujú ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka spolu s § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. a/, b/, d/, § 9 ods. 2 písm. y/, § 11 ods. 1 písm. b/, d/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v spojitosti s § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 6 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1, 2

Obchodného zákonníka, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 563 Občianskeho zákonníka, § 365, § 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba je dôvodná. Zmluvu o úvere č. 900302764 zo dňa 2.1.2013 je potrebné posudzovať podľa § 497 a násl. Obchodného zákonníka a to s poukazom na § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, nakoľko sa jedná o obchodný záväzkový vzťah. Zároveň je však táto zmluva taktiež spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Predmetná zmluva je totiž uzatvorená medzi právnickou osobou, ktorá konala pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, ako dodávateľom na jednej strane (žalovaný) a fyzickou osobou, ktorá nekonala pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, ako spotrebiteľom na druhej strane (žalobca). Z tohto dôvodu súd aplikoval na túto zmluvu okrem ustanovení Obchodného zákonníka aj ustanovenia § 52 a násl. Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Vzhľadom k tomu, že spotrebiteľské zmluvy o úvere sú upravené ešte aj špeciálnym právnym predpisom - zákonom č. 129/2010 Z.z., súd aplikoval na túto zmluvu aj ustanovenia tohto zákona. Z predmetnej zmluvy o úvere je zrejmé, že v nej chýba údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov tak, ako to vyžaduje § 9 ods. 2 písm. y/ zákona č. 129/2010 Z.z. Absencia tohto údaju spôsobuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z., že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Na základe takejto zmluvy o úvere bol teda žalobca povinný vrátiť žalovanému iba istinu úveru vo výške 1.600,- €. Ako vyplýva zo splátkového kalendára žalobca uhradil žalovanému celkovo sumu 6.379,33 €. Sumu prevyšujúcu poskytnutú istinu vo výške 4.779,33 € teda žalobca zaplatil žalovanému bez právneho dôvodu, v dôsledku čoho sa žalovaný o túto sumu bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu. Z tohto dôvodu súd zaviazal žalovaného v zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenia vo výške 4.779,33 €.

Súd zároveň priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,05 % zo sumy 4.779,33 € od 11.12.2014 do zaplatenia. Súd pri určovaní výšky úrokov z omeškania vychádzal z § 517 ods. 2 O.z. a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, vzhľadom k tomu, že záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovaným z titulu bezdôvodného obohatenia vznikol dňa 15.8.2014, t.j. v deň, kedy žalobca uhradil žalovanému sumu 6.100,- €, čím sa žalovaný bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola k prvému dňu omeškania žalovaného (11.12.2014) určená vo výške 0,05 %. Z tohto dôvodu súd žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške prevyšujúci 5,05 % ročne zo sumy 4.779,33 € od 11.12.2014 do zaplatenia zamietol.

2.O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 3 O.s.p. s tým, že žalobca mal vo veci úspech len čiastočný, priznal mu však plnú náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, nakoľko neúspech žalobcu pokiaľ ide o úrok z omeškania vo výške 3% ročne, je nepatrný v pomere k úspechu žalobcu v tomto konaní.

3.Uvedený rozsudok napadol v zákonom stanovenej lehote odvolaním žalovaný z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p., rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. a, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v zmysle § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. S poukazom na ust. § 157 ods. 2 a ust. § 167 ods. 2 O.s.p. a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu SR žalovaný mal za to, že predmetné rozhodnutie súd prvej inštancie neodôvodnil spôsobom vyplývajúcim z ust. § 157 ods. 2 O.s.p. a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia bráni účastníkovi účinne sa brániť, čo je možné považovať za odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom. Zároveň žalovaný rázne odmieta, že predmetná zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania je zmluvou spotrebiteľskou, pričom aj sám súd prvej inštancie uznal, že zmluvu je potrebné posudzovať podľa ust. § 497 a násl., ktoré ustanovenie je kogentné, nepripúšťa, aby sa zmluvné vzťahy spravovali ustanoveniami iného zákona ako je Obchodný zákonník. Poukázal na vzťah Obchodného a Občianskeho zákonníka, ktorý je založený na subsidiárnom základe, pretože Občiansky zákonník je vo vzťahu k Obchodnému zákonníku všeobecným a podporným právnym predpisom, pričom má za to, že keďže Obchodný zákonník aplikáciou právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevylučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenie Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať. Žalovaný právny status žalobcu ako spotrebiteľa razantne popiera. Z dôvodu, že zmluvu o úvere nie je podľa jeho názoru možné posudzovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a z tohto dôvodu predmetná zmluva o úvere nemusí obsahovať údaje RPMN. Okrem uvedeného však poukázal na to, že predmetná zmluva tento údaj obsahuje hneď na prednej strane, kde je uvedené, že RPMN v danom prípade je 96,50% a dlžník si bol pri podpise tejto skutočnosti

vedomý. Žalovaný nesúhlasil ani s vyčíslenou sumou trov konania, nakoľko rozhodnutie považuje za predčasné a nesprávne. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že návrh zamietne alebo, aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

4.K odvolaniu sa vyjadril žalobca písomným podaním, v ktorom sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného o nedostatočnom odôvodnení a nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a rovnako nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že predmetnú zmluvu nie je možno považovať za zmluvu spotrebiteľskú. Poukázal na to, že právne predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, je nevyhnutné aplikovať vždy vtedy, ak ide o zmluvný vzťah uzavretý medzi dodávateľom a spotrebiteľom a preto aj v tomto prípade je nevyhnutné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. Zároveň vyjadril názor, že v danom prípade nedošlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka, ale došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka a poukázal na judikatúru (uznesenie Krajského súdu v Bratislave 8NcC/25/2014, Krajského súdu v Trnave 10CoE/70/2010). Žalobca má za to, že zo strany žalovaného ide len o obchádzanie zákona, aby sa vyhol posudzovaniu absencií obligatórnych náležitostí zmlúv vzhľadom na početné chyby v zmluvách, ako aj na nevyváženosť zmluvy v neprospech spotrebiteľa. Vyjadril jednoznačný názor, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah, v dôsledku čoho zmluva musí obsahovať obligatórne náležitosti, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje a ich absenciu sankcionuje bezúročnou a bezpoplatkovosťou úverovej zmluvy. Ak otázke obsahu zmluvy o údaj o RPMN žalobca poukázal na to, že aj keď táto zmluva obsahuje údaj o RPMN vo výške 96,50%, jej skutočná výška je odlišná. V zmluve je uvedená výška RPMN 96,50%, avšak skutočná výška dosahuje úroveň 331.298,59%, resp. 302,67%, čo je absolútne v rozpore s dobrými mravmi i so zákonom, a takáto hodnota je nepripustná a možno ju označiť ako úžernícku. Citoval rozhodnutie Okresného súdu Lučenec 7C/97/2014-89 zo dňa 26.11.2014, kde súd považoval zmluvu za takú, kde RPMN nie je uvedená aj v prípade, ak by takýto údaj uvedený bol, avšak nezrozumiteľným, nejasným a mätúcim spôsobom, ktorý nekorešponduje zákonnej povinnosti uviesť RPMN v úverovej zmluve (ktorý musí byť uvedený nepochybné jasným a zrozumiteľným spôsobom). Poukázal na ust. § 11 ods. 1 písm. d/ zák. č. 129/2010, ktorý bezodplatnosťou a bezúročnosťou sankcionuje aj nesprávne uvedenie RPMN. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a uplatniť si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 215,46 eur s DPH ich zaplatením na účet právneho zástupcu žalobcu.

5.Žalovaný podával odvolanie v čase účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (účinného do 30.6.2016) a odvolací súd vec prejednával a rozhodoval v čase účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (účinného od 1.7.2016).

6.Podľa ust. § 470 ods. 1, 2 veta prvá zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7.Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

8.Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 219 ods. 1, 3 CSP).

9.Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10.Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a dopĺňa nasledovné:

11. Žalovaný namietal odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. b/, d/, f/ O.s.p. účinného v čase podania odvolania (do 30.6.2016), ktoré dôvody zodpovedajú dôvodom upraveným v § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP (účinného od 1.7.2016).

12. Odvolací súd po preskúmaní obsahu rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že nezistil inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že by súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, alebo dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a preto odvolanie žalovaného nie je v tomto smere dôvodné.

13. Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

14. Ústavný súd SR opakovane judikoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/91 Zb.) a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejnené v oznámení č. 209/92 Zb. a č. 102/99 Z.z.) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu.

15. V danom prípade neobstojí tvrdenie žalovaného, že predmetné rozhodnutie nebolo dostatočne odôvodnené, nakoľko podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie vo svojich dôvodoch je argumentačne presvedčivý a napadnutý rozsudok zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 157 ods. 2 O.s.p. a zásadám súdnej praxe, preto je aj preskúmateľný. Rozsudok súdu prvej inštancie obsahuje stručné a výstižné zhrnutie vykonaných dôkazov, o ktoré súd oprel svoje skutkové zistenia, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov, a skutočnosti, ktoré mal za preukázané, ako aj právne posúdenie zisteného skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení. Súd prvej inštancie vysvetlil, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, napadnuté rozhodnutie preto netrpí vadou konania, ktorá by mala za následok zrušenie rozhodnutia prvostupňového súdu.

16. Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) spočívajúci v nesprávnom skutkovom zistení, sa týka skutkových zistení, na základe ktorých súd posúdil vec po právnej stránke a ktoré sú nesprávne v tom zmysle, že nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 132 až 135 O.s.p. (191 až 193 a 205 CSP), a to vzhľadom na to, že súd by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo naopak, opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i skutkové zistenia, ktoré sú založené na chybnom hodnotení dôkazov.

17. Odvolací súd v tomto konkrétnom prípade dospel k záveru, že nebol naplnený ani tento odvolací dôvod, keďže súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, pričom vykonané dôkazy hodnotil podľa ust. § 191 ods. 1, 2 CSP, t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach, pričom prihliadol starostlivo na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, v hodnotení jednotlivých dôkazov nebol zistený žiaden logický rozpor. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových záverov nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvého stupňa nezodpovedali vykonaným dôkazom alebo, že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývali alebo v konaní vyšli najavo inak.

18. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) odvolací súd poukazuje na to, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje súd právne závery a aplikuje konkrétnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii právnej normy na zistený skutkový stav, ku ktorému môže dôjsť vtedy, ak sú použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo, ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

19. Súd prvej inštancie v danom prípade skutkové zistenia podriadil pod správne hmotno-právne predpisy a vyvodil z nich správne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, ktorý v odvolaní vytykal súdu prvého stupňa, že na predmetný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, pričom predmetná zmluva bola uzatvorená podľa ustanovení Obchodného zákonníka a nie je zmluvou spotrebiteľskou. Naopak, za správny považuje odvolací súd záver súdu prvej inštancie o tom, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z.. Medzi účastníkmi konania v danom prípade došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere uzatvorenej podľa ustanovení Obchodného zákonníka, avšak napriek svojej povahe výlučného obchodného záväzku je zmluva o úvere s ohľadom na skutočnosť, že dlžník ako jedna zo strán tejto zmluvy nebol podnikateľom, zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. OZ a preto sa na predmetný právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (ust. § 52 ods. 2 OZ).

20. Podľa § 9 ods 2 z.č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

21. Podľa ust. § 11 ods. 1 cit. zák. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Súd prvej inštancie správne na posudzovaný prípad aplikoval ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. a ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a správne posudzoval náležitosti zmluvy v súlade s cit. ustanovením § 9 ods. 2 (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy) , ktoré špecifikuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Odvolací súd poukazuje na to, že je potrebné odlišovať ročnú percentuálnu mieru nákladov (ktorá je požadovanou náležitosťou zmluvy v zmysle §9 ods.2 písm. j/) a priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok (ktorá je požadovanou náležitosťou zmluvy v zmysle § 9 ods.2 písm. y/). Jedná sa o dve odlišné náležitosti zmluvy, s tým, že zmluva musí obsahovať súčasne obe údaje (nepostačuje ak obsahuje iba jeden z nich). V prípade ak jednu z uvedených náležitostí zmluva neobsahuje, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§11 ods.1 písm. b/).

23. V tomto prípade zmluva obsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov avšak neobsahuje priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie o tom, že predmetná zmluva nespĺňa náležitosti tak, ako to vyžaduje § 9 ods. 2 písm. y/ zák. č. 129/2010 Z.z. .

Zároveň odvolací súd dopĺňa, že skutočná výška RPMN je v danom prípade odlišná od výšky uvedenej v zmluve (resp. jej výpočet sa odlišuje v prípade splatenia úveru jednou splátkou alebo dvanástimi splátkami), tak ako na to poukázal žalovaný. V dôsledku uvedenej skutočnosti je nevyhnutné predmetný úver považovať za poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov aj v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. d/ zák. č. 129/2010 Z.z., , keďže v úvere je uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

24. Nakoľko v danom prípade žalobca plnil žalovanému sumu 6.379,33 eur z úveru, ktorý v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b/,d/ zák. č. 129/2010 Z.z. je potrebné považovať za úver bez úrokov a bez poplatkov, v dôsledku čoho mal žalobca plniť iba čiastku 1.600,- eur. Došlo tak z jeho strany k plneniu bez právneho

dôvodu v sume 4.779,33 eur (čiastka, ktorá prevyšuje poskytnutú istinu vo výške 1.600,- eur) a na strane žalovaného v tejto výške vznikol majetkový prospech, ktorý je povinný žalobcovi vydať. Z uvedeného dôvodu sú odvolacie námietky žalovaného ohľadne nesprávnosti právneho posúdenia veci nedôvodné.

25. Žalovaný odvolaním napadol aj výrok rozsudku o trovách konania, avšak súd prvého stupňa správne postupoval pri priznaní trov konania žalobcovi aplikujúc ust. § 142 ods. 3 O.s.p. v spojení s ustanoveniami vyhlášky č. 655/2004 Z.z. citovanými v napadnutom rozsudku.

26. Na základe vyššie uvedených úvah odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny vrátane výroku o trovách konania potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu proti neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

28. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).